

vative Folkeparti ikke havde kunnet slutte mig til Flertallets Ønske om at gennemføre denne midlertidige Ordning af den mellemkommunale Beskatning i Henhold til Skatteloven af 1903. Den ærede Ordfører udtalte, at det skulde interessere ham i høj Grad at høre, hvorfor jeg ikke paa dette Omraade har kunnet give Flertallet min Tilslutning. Jeg skal tjene den ærede Ordfører i med nogle faa Ord at motivere min Stilling.

Den ærede Ordfører henviste til, at en Række Købstadkommuner og København o. s. v., i hvis Kommunalbestyrelser mit Parti ogsaa er repræsenteret, i høj Grad havde ønsket en saadan midlertidig Ændring i de mellemkommunale Skatte-regler gennemført nu. Ja, deri kan jeg give den ærede Ordfører Ret. Men lige overfor dette Forhold staar et andet, nemlig, at der fra en Række Landkommuner og Kommuner med bymæssig Bebyggelse her til Rigsdagen er indsendt Adresser mod at faa en midlertidig Ændring i disse Forhold gennemført nu, idet man hævder, hvad jeg giver de paagældende Kommuner Ret i, at naar det ikke siden 1910 har været muligt under normale Forhold at faa disse Ændringer gennemført, vil det være urimeligt at prøve paa at faa dem gennemført nu under disse ekstraordinære Forhold. Og ved at gennemføre disse Ændringer nu vil man desuden kun opnaa at skabe et Præcedens paa dette Omraade, der kunde komme til at virke paa Forholdet, naar vi en Gang gaar til en rationel Ændring af den mellemkommunale Beskatning i Henhold til Skatteloven af 1903. Dette er min og mit Partis Grund til, at vi principielt ønsker, at der ikke foretages nogen Ændring i det her omhandlede Forhold. Paa den anden Side er jeg, saaledes som Stillingen er i Udvalget, hvor alle tre Partier er enedes om at ændre det, der blev gennemført ved tredje Behandling i Landstinget, særlig da denne Ændring i Landstinget blev gennemført med en meget ringe Majoritet, klar over, at Flertallet her i Salen med noget Haab kan se hen til en videre Behandling i Landstinget og antage, at Flertallet der vil følge Flertallet her og vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, som den højtærede Minister og Flertallet i denne Sal ønsker.

Saaledes som det foreliggende Lovforslag kom ned til dette Ting, efter at det andet høje Ting ved tredje Behandling havde foretaget visse Ændringer i Ministerens oprindelige Lovforslag, kunde mit Parti, om end med ikke ringe Resigna-

tion, have været med til at gennemføre det, men efter at der under Udvalgsbehandlingen her i Folketinget af Udvalgets Flertal er blevet stillet Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2, der i væsentlig Grad forringer Lovforslaget og efter min Gruppes Opfattelse ikke yder den Retfærdighed overfor Opholdskommunerne, som disse har Krav paa, vil jeg ikke kunne ønske dets Vedtagelse med disse Ændringer eller tilraade mine Partifæller at stemme for disse Ændringsforslag, men maa tværtimod tilraade dem at stemme imod dem. Det Standpunkt, som Udvalgets Flertal har stillet sig paa, er efter min Opfattelse et Udtryk for en ensidig Hensyntagen til Erhvervskommunerne, og man har kun i ringe Grad haft Øre for den Henstilling fra en Række af Kommuner med bymæssig Bebyggelse og Landkommuner, som for faa Dage siden er omdelt her i Rigsdagen.

Jeg skal i denne Forbindelse bemærke, hvad der dog maaske har nogen Interesse, at blandt Sogneraadene i de Kommuner, som har henvendt sig til Rigsdagen, findes der en Række, hvis Flertal er socialdemokratisk. Disse socialdemokratiske Sogneraadflertal stiller sig altsaa paa samme Standpunkt som det, mit Parti staar paa, hvilket med andre Ord vil sige, at man dog indenfor visse Kredse fra den Side kan se, at det Standpunkt, som det konservative Parti har indtaget, ikke er i den Grad ved Siden af det rigtige, som det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) gerne vil give det Udseende af. Vi mener, at skal der skabes Ret og Retfærdighed paa dette Omraade, nytter det ikke, at man alene tager Hensyn til de Krav, der fremsættes fra Erhvervskommunerne, thi i samme Øjeblik man tager en saa ensidig Stilling, undgaar man ikke at gøre Uret mod Opholdskommunerne. At man vil komme til at gøre Uret mod Opholdskommunerne omkring København ved at gennemføre de her foreslaaede Ændringer, kan der ikke være Tvivl om. Derfor vil jeg slutte det, jeg her har at sige, med igen at henstille til mine Meningsfæller, at de stemmer imod Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2.

Ellinger: I Anledning af Betragtninger, som er fremsatte i Betænkningen med Hensyn til Forholdet mellem København og Frederiksberg, skal jeg tillade mig at bemærke, at man paa ingen Maade kan betragte Frederiksberg som en Kommune, der til egen Fordel berøver København